

Menczel János A Híradónál

Ez én vagyok a TV Híradó felelős szerkesztőjeként a főszerkesztőmmel, Matúz Rózsival [Matúz Józsefné 1957--1985 között volt a Híradó főszerkesztője. -- A szerk.]. 1954--1961 között a Csehszlovák Kultúrában [Csehszlovák Kultúra Házában] műsorokat vezettem. Kaptam hetente Csehszlovákiából a híradófilmeket. Ezeket is vetítettük. Mit csináljak velük? Kidobni kár. Bementem a Magyar Televízióba, a Híradó főszerkesztőjéhez, Matúz Rózsihoz, bemutatkoztam, és elmondtam, hogy nekem ott vannak a csehszlovák filmtekercsek, és azokban -- igaz, hogy egy csomó politikai meg aktuális anyag van, de -- mindig van egy vár, egy kiállítás, egy vidék. Műsorzáró meg szünetanyagoknak kiválóan alkalmas. Behívta az archívum vezetőjét, és bemutatott minket egymásnak. Én rendszeresen vittem be a filmeket, de ezek szlovák vagy cseh nyelven voltak, tehát leültem a Televízióban a vágóasztalhoz, kidobtam a politikai és aktuális anyagokat, az olyanokat, hogy kiállítás, környék, város, táncverseny -- a ?tarka?, ezt így hívják televíziós nyelven --, lefordítottam, ráírtam a címet, és leadtam az archívumnak. Úgyhogy én külsős voltam a Televízió Híradójánál. Rózsi, a főszerkesztő hívott, hogy jöjjen át. Mondtam, hát nem hagyom ott a lapomat. Aztán a lapomat megszüntették. Akkor bementem Rózsihoz, és mondtam, hogy na, most ha fenntartod, akkor jövök. Mondta, hogy jöjjenek. Ez 1961-ben volt, a Magyar Televízió akkor kapott új státuszt arra, hogy a két adásnap mellett lesz majd egy harmadik adásnap is. Ez azonban vagy egy fél évvel később következett csak be, de én 1961. január elsején a Televízió belső munkatársa lettem. Először külpolitikus voltam, aztán belpolitikus, aztán felelős szerkesztő. A Híradónál voltak olyan riportok, amiket a főszerkesztő mondott meg, hogy meg kell csinálni, az aztán részletkérdés, hogy ki fogja megcsinálni és hogyan. Aztán volt olyan, hogy kitöltöttünk egy többpéldányos blankettát, hogy ekkor és ekkor, itt és itt, ez és ez az esemény lesz, ezért akarom megcsinálni, és ezt akarom benne hangsúlyozni. Mindig sokkal több volt az ilyen javaslata a kollégáknak, mert minden szerkesztő-riporter maga írta meg a javaslatait. Ezt a főszerkesztő asztalán a titkárnő kiterítette úgy, hogy melyik nap mi van. Volt olyan, hogy szerdán olyan sok van, hogy a felét ki kell dobni, mert nem fért be. Tehát ott másképp ment a selejtezés, mint ott, ahol csak három vagy négy darab volt. Ez volt az első szűrő, mert vagy elfogadták a riportot, vagy nem. Ha elfogadták,

akkor ez bekerült egy forgatási tükörbe, ez egy sokszorosított példány volt, ahol tudni lehetett, hogy ezen a napon ezek és ezek a riportok készülnek majd, hivatalból és előre eldöntve. Aztán a riporter-szerkesztő megcsinálta legjobb képessége szerint. Átadás volt a felelős szerkesztőnek. Akkor még nem így hívták, de lényegében az volt. Először maga Matúz Rózsi vette át az anyagokat, és akkor azt mondta, hogy ezt kifogásolja, ezt dobjátok ki, és ezt fogalmazd át. Azután így ment adásba. Varga Jóska volt a tévéhíradó párttitkára, aki a világ egyik legjámborabb embere. Ő igazán semmibe nem szólt bele, de később, amikor mások lettek, azok sem. Nem ez volt a feladatuk. A szakmai dolgokhoz semmi közük.